model kartonowy ♦ 1:25

MODELIK

Rok VI (XIII) Nr 9/02 ISSN 1428-3840

T-27

ROSYJSKA TANKIETKA Z II WOJNY ŚWIATOWEJ

NOWA EDYCJA !

Rosyjska tankietka z II wojny światowej
T-27

W przyjętych w ZSRR w końcu lat dwudziestych założeniach programowych budowy sprzętu pancernego przewidziano opracowanie i produkcję czołgu rozpoznawczego (tankietki) przeznaczonego do współdziałania z czołgami, do zwiadu, utrzymania łączności itp.

W latach 1928-30 zbudowano prototypy oraz niewielkie serie doświadczalne oryginalnych tankietek T-17 i T-23, istniały też projekty T-21 i T-25. Żadna z nich nie została jednak uznana za odpowiednią. W tej sytuacji, aby wojska otrzymały potrzebny sprzęt możliwie szybko, zdecydowano się na zakupienie licencji za granicą. W 1930 r. kupiono w Anglii 26 sztuk tankietek Carden-Loyd Mk.VI i prawa licencyjne do jej produkcji seryjnej. Tankietkę zmodernizowano, powiększono kadłub, rozbudowano i wydłużono podwozie, opracowano jarzmo dla karabinu maszynowego itp.

Produkcja seryjna ruszyła jesienią 1931 r. W latach 1931-33 wyprodukowano ogółem 3328 pojazdów. Oprócz wozów seryjnych zbudowano kilka odmian specjalnych (z różnym uzbrojeniem lub wyposażeniem), nie znalazły one jednak szerszego zastosowania i skończyło się na doświadczeniach.

Przekazywane przez przemysł tankietki T-27 kierowano na wyposażenie pancernych oddziałów rozpoznawczych związków taktycznych piechoty, tzw. "takietnych batalionów".

Chrzest bojowy tankietki przeszły w Kazachstanie na początku lat trzydziestych podczas tzw. powstania basmaczy (zdesperowanych przeciwników reżimu komunistycznego).

W pierwszym okresie szybkiego nasycania wojsk sprzętem pancernym tankietki odegrały dość poważną rolę, ale wkrótce okazały się pojazdami prymitywnymi. Z powodu niewielkich rozmiarów miały one bardzo ograniczone możliwości poruszania się po bezdrożach, na członków załogi trzeba było wybierać żołnierzy niewielkiego wzrostu, nie było możliwości szybkiej zmiany kierunku ognia. Dosyć szybko tankietki zaczęto zastępować wprowadzanymi na uzbrojenie małymi czołgami z uzbrojeniem zamontowanym w wieży obrotowej - T-37 i T-38. Pod koniec lat trzydziestych ostatnie tankietki T-27 wycofano z pierwszej linii, wykorzystując je nadal do szkolenia, a po niewielkich przeróbkach jako ciągniki artyleryjskie. Jeden egzemplarz T-27 zachował się do dzisiaj i test eksponatem w rosyjskim Muzeum Pancernym w Kubince.

Dane taktyczno-techniczne:

Długośc:	260 cm
Szerokość:	183 cm
Wysokość:	144 cm
Prześwit:	24 cm
Masa:	2,7 t.
Pancerz:	4-10 mm
Silnik:	gaźnikowy 4-suwowy FODR AA, później własny GAZ AA
Moc silnika:	40 KM przy 2200 obr./min.
Prędkość maksymalna:	36-42 km/h
Zasięg:	120 po drodze i 60 km w terenie
Uzbrojenie:	1 km kal. 7,62 mm z zapasem amunicji 2520 naboi
Załoga:	2 ludzi

Kartonowy model tankietki opracowano w skali 1:25 w typowym, oliwkowym malowaniu i z oznaczeniami pojazdu drugiej kompanii drugiego batalionu - "2" wóz w plutonie.

UWAGI OGÓLNE

Model T-27 jest łatwy w budowie i nadaje się również do sklejenia przez modelarzy początkujących, jedynie skomplikowany układ jezdny wymaga cierpliwości i szczególnej precyzji przy montażu.

Przypominam o podstawowych zasadach technologii klejenia modeli kartonowych:

- części zwijane i owalne przeciągamy przed sklejeniem kilkakrotnie na krawędzi nożyczek lub stołu,
- linie-krawędzie zagięć natłaczamy (paginujemy) tępym czubkiem noża lub igły-cerówki,
- linie przerywane nacinamy od strony niezadrukowanej (końce linii zaznaczyć lekkim przekłuciem igłą) i zaginamy kolorem do wewnątrz,
- stosujemy wyłącznie dobrej jakości, wodoodporne kleje, np. butapren, minutex, hermol - w żadnym wypadku nie wolno stosować klejów roślinnych,
- kolejność numeracji części modelu jest zarazem kolejnością budowy.

OZNACZENIA DODATKOWE

✂	-przeciąć
*	- nakleić na tekturę ~0,8 mm
W	-wyciąć
P; L	- części prawa i lewa

OPIS BUDOWY MODELU

Elementy szkieletu kadłuba i wieży (cz.A-H) naklejamy na tekturę, wycinamy i sklejamy wg rysunków montażowych. Cz.1 nacinamy, wstępnie kształtujemy i oklejamy nim starannie szkielet kadłuba. W sklejkę wieży cz.2 wklejamy szkielet G-H i przyklejamy ją do kadłuba. Sklejamy i przyklejamy do kadłuba boczne skrzynki 3L i 3P. Od spodu przyklejamy cz.4L i 4P. W oznaczonym miejscu przyklejamy klapę włazu cz.5 z zawiasami cz.5a; osłonę cz.6; pokrywę cz7; podstawę z osłoną cz,8 i 9. Osłonę cz.10 kształtujemy i przyklejamy wg rysunków. Nacinamy, wycinamy i kształtujemy błotniki cz.11 L i 11P, od spodu podklejamy paskami 11 a i przyklejamy po obu stronach kadłuba. Szynę 12 sklejamy zaginając na pół i przyklejamy do kadłuba zgodnie z rysunkami. Osłonę jarzma km-u cz.13 sklejamy w pierścień i przyklejamy wg rysunków. Z cz.14, 15 i 16 wg rys. zestawieniowego sklejamy pałąk z zaczepem holowniczym. Zalecam wklejenie w niego drutu i montaż poprzez wkłucie końcówek drutu w otwory w kadłubie. Cz.17 - tłumik wydechu i 17a - łącznik tłumika przyklejamy wg rys. zestawieniowego w miejscu zaznaczonym na cz.3L linią przerywaną. Łącznik wprowadzamy w otwory w tłumiku i kadłubie. Z cz.18 i 18a sklejamy tubę sygnału dźwiękowego i za pomocą kawałka drutu przyklejamy w zaznaczonym miejscu z lewej strony kadłuba (patrz rys.). Z cz.19 i 19a sklejamy trzy reflektory. Oba przednie przyklejamy w oznaczonych miejscach na podstawkach cz.19b, natomiast reflektor tylni osadzamy na kawałku drutu. Z elementów 20 i 20a oraz dwóch kawałków pomalowanego drutu sklejamy wg rys. zestawieniowego karabin maszynowy i wklejamy go w otwory w kadłubie. Przystępujemy teraz do wykonania układu jezdnego. Nacinamy, wycinamy i wstępnie kształtujemy prowadnice gąsienic cz.21. Mają one przekrój odwróconego "T". Wklejamy w nie pogrubione do 1 mm cz.21 a. Z cz.22 i 23 sklejamy cztery kątowe szyny, ich końcówki lekko podwijamy do góry (patrz rys. zestawieniowy). Dalej wg rysunków sklejamy i przyklejamy kolejne elementy podwozia cz.24-36. Koła cz.30, 35 i 36 pogrubiamy tekturą do 1 mm. W kołach cz.35 należy wyciąć białe pola między szprychami, modelarze początkujący mogą je zaczernić mazakiem. Gąsienice cz.37, a, b sklejamy wg rysunku w wersji uproszczonej (proste taśmy) lub nadając im właściwy "koronkowy" kształt poprzez wycięcie bocznych grzebieni i wewnętrznych otworów na zęby kół napędowych. Przy wykonaniu wersji uproszczonej część zębów kół cz.36 (na styku z gąsienicą należy ściąć.

Gotowy model należy wyretuszować farbką i ewentualnie polakierować.

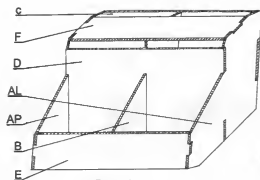
Życzymy przyjemnej zabawy i satysfakcji z osiągniętych efektów.

MODELIK 9/02 ISSN 1428-3840
T-27 Wydanie II zmienione

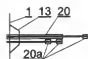
Opracowanie modelu: **Janusz Oleś**
Ilustracja na okładce: **Wojciech Sankowski**
Redakcja numeru: **Janusz Oleś**
Druk: **Drukarnia "DB" - Szczecin**

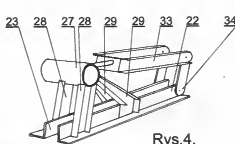
Wydawca:
Wydawnictwo „MODELIK" - Janusz Oleś
Gryfino; ul. Szczecińska 10
Korespondencja:
74-100 Gryfino; skr. poczt.125
tel./fax: (091) 40-45-299
e-mail: biuro@modelik.pl
Zapraszamy do internetu: www.modelik.pl

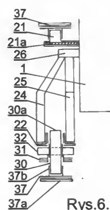

Rys.1.

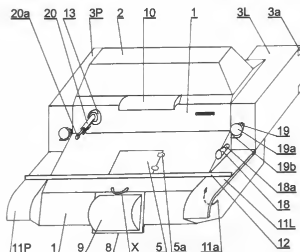

Rys.8.

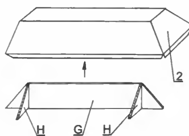

Rys.4.

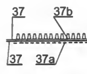

Rys.6.

Rys.3.

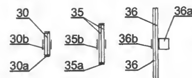

Rys.2.

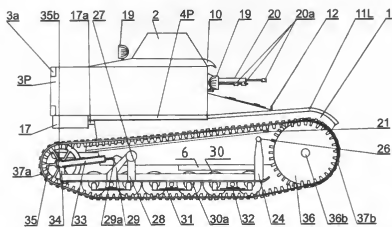

Rys.7.

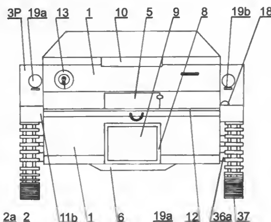

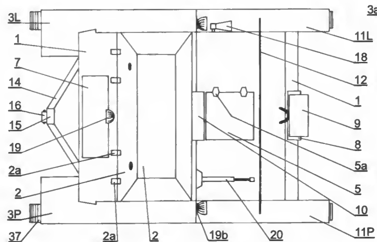
Wzór.X.

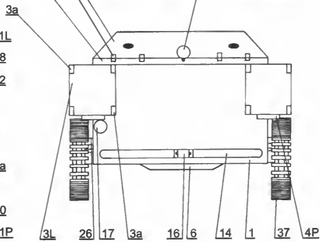

Rys.5.

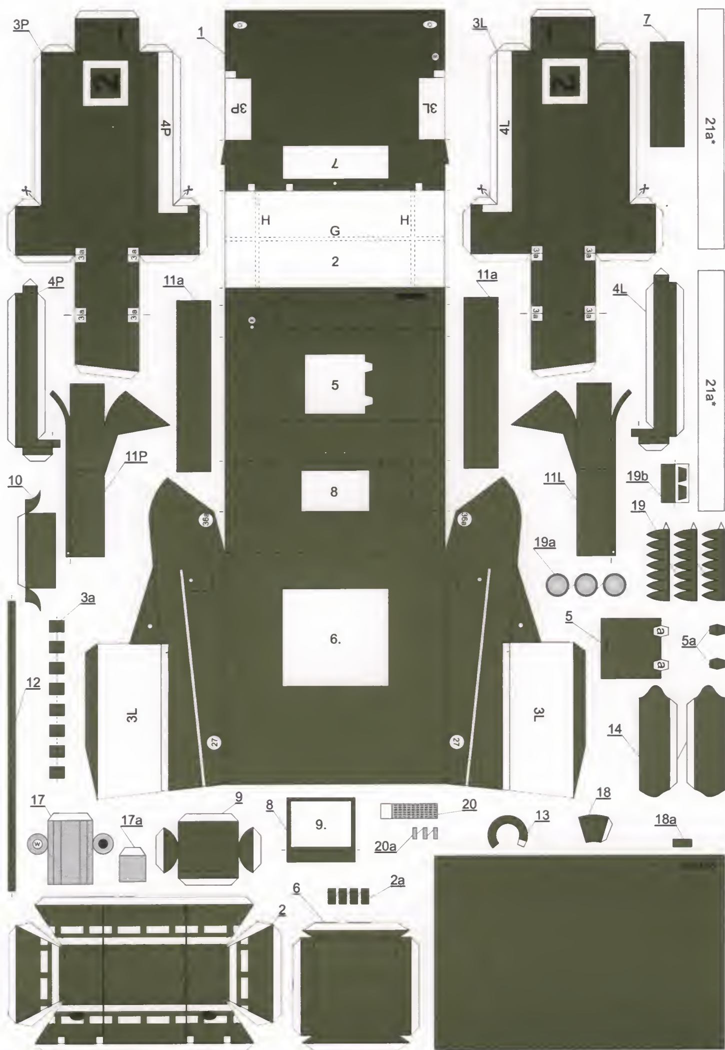

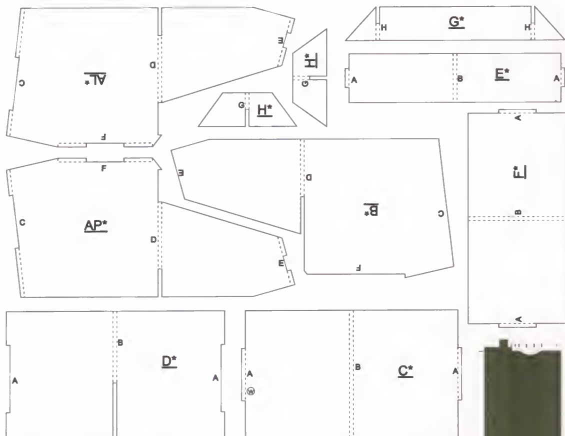
MODELE KARTONOWE **MODELIK** www.modelik.pl

Aktualną ofertę modeli dostępnych w sprzedaży wysyłkowej prześlemy po otrzymaniu koperty i znaczka

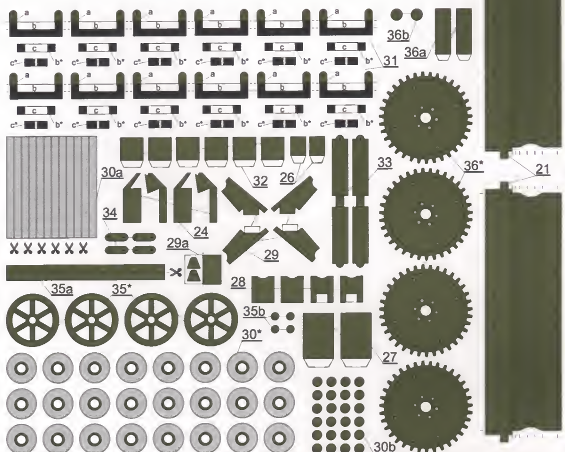
Adres korespondencyjny: **WYDAWNICTWO „MODELIK"**, skr. pocztowa 125, 74-100 Gryfino
tel./fax (0 91) 40 45 299, e-mail: biuro@modelik.pl

3P
1
3L
7
21a*
4P
4L
3P
3L
7
H
G
H
2
3a
4P
11a
11a
4L
5
21a*
11P
11L
19b
10
8
36a
36a
19
19a
3a
6.
5
5a
a
a
12
3L
3L
27
27
14
17
17a
9
8
9.
20
20a
13
18
18a
2a
6
2

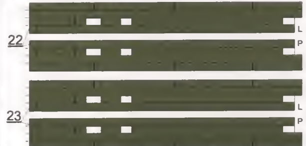
AL*
AP*
B*
G*
H*
E*
F*

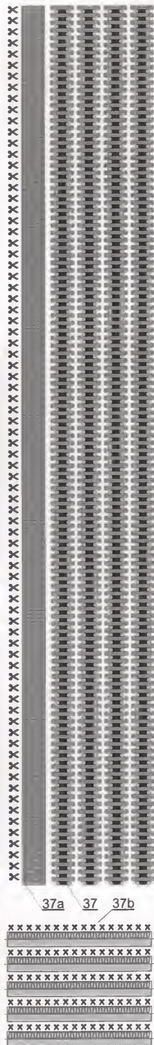
D*
C*
31
36a
36b
36*
30a
32
26
33
34
24
29a
29
35a
35*
28
35b
30*
27
30b

zapas

22
23

21
37a
37
37b

T-27 ERRATA

Wykorzystując zapas koloru zielonego z I arkusza należy wykonać dodatkowo wg zamieszczonych obok wzorów części nr 15, 16 i 25, których brakuje na arkuszach.

